

De Halsband.

De halsband was een martelwerktuig waarin van heksrijbeschuldigde verdachten werden gekneld als ze hun omgang met de duivel ontkenden. Deze houten, ijzeren of lederen halsband was aan de binnenzijde voorzien van puntige nagels. Aan de buitenzijde zaten koorden die aan de vier muren van de folterkamer werden bevestigd.

Op die wijze bleef de halsband onbeweeglijk op dezelfde plaats. De beklagde zat op een stoeltje en moest het hoofd steeds kaarsrecht houden, want bij de minste beweging drongen de pinnen aan de binnenzijde van de halsband in de hals en veroorzaakten er ernstige verwondingen.

Flak bij of onder de verdachte werd soms een vuur aangestoken om het slachtoffer te dwingen tot beweging wegens de hitte. De beul sloeg ook wel op de spankoorden, zodat de pinnen diep in het vlees doordrongen.

Meestal waren enkele uren in de halsband voldoende om de verdachte alles te laten bekennen wat de magistraten wilden horen. Alleen de dreiging al met de halsband riep zoveel angst op bij de slachtoffers, dat zij vaak de meest fantastische verhalen over hun vermeende omgang met de duivel produceerden en staande hielden.

Jeroen en Anneken De Vooght: Het weigeren van het geven van zout kon ook een manier zijn waarop een tovers geïdentificeerd kon worden. In verschillende genezingsbehandelingen wordt er gebruik gemaakt van zout dat men krijgt of afneemt van de verantwoordelijke persoon en dat men vervolgens in een deeg verwerkt om op die manier het lichaam opnieuw te zuiveren .

Jeroen en Anneken De Vooght hadden gezegend zout in het meel van Anna gedaan. Nadien hadden ze haar gedurende een volledig jaar niet meer gezien of gehoord, en dus voelden ze zich beschermd.

Françoise Noppen begon Anna Broodhuys te negeren nadat ze tot de conclusie was gekomen dat zij verantwoordelijk was voor de betovering die op haar gezin rustte.

Haar zoontje was namelijk zwaar ziek geworden en nadat het belegen gestart was, begon ze ook problemen te ondervinden met de veestapel thuis, waardoor ze ervan uitging dat er toverij in het spel was.

Bronnen: Stadsarchief Mechelen , Wikipedia

Griezelen tijdens Waloween

Walem (Mec'helem) was zaterdag weer helemaal in de ban van griezels en heksen. Naar goede jaarlijkse traditie organiseerde de dorpsraad Waloween, een heksenstoei waar telkens heel wat kinderen aan deelnemen. De Walemaars gosen daarbij ook een heks op de brandstapel. Volgens de legende leefden er in het dorp ooit echt heksen. Mie-Den-Btil en Trees-De-Wolf zijn er zo twee. Zelfs in 1964 deed het gerucht de ronde dat er aan de Oude Antwerpsebaan een toverheks woonde. Daar woonde een vrouw van in de tachtig, wat voor die tijd eerder uitzonderlijk was. Mensen dachten dat ze niet kon sterven omdat ze haar boeken niet wilde afleggen aan de pastoor... Foto: EW VRIJBERGEN

Driemaandelijkse uitgave - Erkenningsnummer: P920996
v.u. : Walter Marivoet - Kloosterstraat 76, B-2800 Walem
www.heemkundewalem.be
E-mail: info@heemkundewalem.be

Heemkundige Kring Dr. Croquet - Walem

MAGAZINE 52 - Heksen in Walem

Driemaandelijkse uitgave : januari - februari - maart 2019

